

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XLIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

deri volunt, cum veram horum sententiam cane & angue pejus oderint, & extinetam cupiant, sed non proficient amplius.

Huberum quod attinet, nihil spei video, est mihi notum hominis ingenium opinionis semel conceptæ tenacissimum, ad ejusque propagationem ardentissimum. Audio ejectum è Saxonia Electorali, circumcurritare & quarere patronos & præla, ut suos collegas non jam Calvinismi, sed Saracenismi publicè proclamer & reos agat: in tantam, ut fertur, exarsit rabiem. Nisi conatibus ejus obstiterit DOMINUS, dabit maximas in Ecclesia turbas, & offencicula offenciculis cumulabit. DOMINUS & Salvator noster Ihesus Christus medeatur hic scandalis, & Ecclesiam suam conseruet in veritate sua, sermo ipsius est eritas. Benè & feliciter in Christo vale, Reverende & Clarissime Vir, una cum Reverendis Dominis Collegis, quibus omnibus ego & Collegæ Salutem reverenter & officiosè adscribimus. Datæ 8. Aprilis 1595.

R. T.

AMANS & COLENS

Johannes Magirus, Ecclesiæ
Stutgard. Præpositus,

XLIX.

S Breviorem in scribendo me facit, vehemens κεφαλαία & gravedo, qua cum aliquot jam diebus conflictandum mihi fuit. Dabis igitur haud gravatè brevitati veniam, Reverende ac Clarissime D. Doctor, Domine & amice plurimum colende: & uberiores primo quoque tempore expectabis à me literas. *Αρτιπιδεμο* Tuum, Pezelianis nœniis oppositum, haud omninò, eadem præpeditus causa, legendo absolvi. Quotquot verò ego hactenus quaterniones evolvi, nec evolvi modò, verùm etiam, quantum quidem per judicii imbecillitatem licuit, ad cælestis veritatis normam, tanquam in fallibilem Cynosuram, appendi, verè & candidè affirmare possum me nihil in iis deprehendisse, quod vel à S. literarum mente genuina, vel ab *ἀγαλλε* fidei, vel denique à Confessionis *συνη* Augustanæ, cæterarumque Ecclesiarum nostrarum librorum symbolico-
rum candore, fide, consensu vel tantillum desleat. Quo sanè nomine ex animo Ecclesiis nostris gratulor, TIBI verò iterum atque iterum pro hoc labore gratias ago habeoq; immortales. Alterum tuum scriptum, Heidelbergensium *ἐλασέρω* nugis, in Comitii superioribus proximiis, toti orbi Christiano propinatis oppositum, in Catalogis quidem deprehendi, verùm à nostris Bibliopolis nullum ejus ad nos Exemplum hactenus allatum. Germanica Confes-

A. 1595.

Confessio D. Huberi, Urfellis nuper typis demandata, certè monstrè aliquid alic, & ad movendas in Ecclesiis turbas, præclaras occasiones suppeditat. Dum enim imprudentiores, inque hac controversia minus exercitari, Confessionem illam simpliciter accipiunt, in qua profectò rectius ille sentit, quàm loquitur, neque inter dilectionem, vocationem & Electionem distinguere didicerunt, sit, ut plerique in Huberi sententiam, pedibus quod ajunt, concedant, injustè ipsum damnatum clamitent, Ecclesias Misnicas, earumque Doctores, gravi omninò præjudicio onerent. Cujus rei *επισημασμεν* quædam, apud nonnullos Reipub. nostræ Advocatos, viros alioqui clarissimos, non sine dolore videre necesse habui, qui sola illa Confessione moti, ita mordicus causam Huberianam defendendam susceperunt, ut in ipsius sententiam quasi jusse videantur. Controversia Fischeriana quo jam utatur fidere non constat: Spero autem me brevi, de utraque Controversia prolixas satis & copiosas accepturum literas, quarum argumentum præxima occasione, volente DOMINO, communicabo. Benè vale, Reverende & clarissime D. Doctor, Amice plurimum & amande & colende, & me, quod facis, amare perge. Scripsi Ulmæ, 5. Maji, 1595.

R. d. t.

observantiss.

L. Hutterus, D.

Ornatiss. M. Ludovicum Episcopum, meis verbis peramanter salvere jubeo, literarumque intermissione ut ignoscat, etiam atque etiam rogo. Nam doloribus capitis nondum remittentibus, pluris mihi ipsi faceffere negotii, minus consultum existimavi.

XLIX.

Sal. in Servatore Christo, Reverende & clarissime D.

Deor, Domine, compater & frater honorande.

Remitto tibi epistolam Huberianam, ad quam, quæ respondisti, perplacent mihi omnia, planeque eis subscribo, nec quicquam mutandum aut demendum existimo. Vellem tamen, nisi molestum tibi esset, hæc etiam sequentia addi: 1. discrimen perspicuum inter dogma Calvinianorum, tum de particularitate Electionis, tum de prævisione Fidei, & nostram de iisdem sententiam: ubi etiam testimonia duo

Ccccc 3

Rom.